

N:o 4.

Ank. till Riksd. kansli den 11 februari 1902, kl. 4 e. m.

Utlåtande, angående regleringen af utgifterna under riksstatens tredje hufvudtitel, innefattande anslagen till utrikesdepartementet.

(1:a U. A.)

Ordinarie anslag.

1:o. I afseende å regleringen af denna hufvudtitel, under hvilken finnas i nu gällande riksstat till årliga eller ständiga utgifter anvisade 652,050 kronor, har Kongl. Maj:t, under hänvisning till det vid den kongl. propositionen angående statsverkets tillstånd och behof fogade statsrådsprotokollet öfver utrikesdepartementsärenden den 11 januari innevarande år, föreslagit, att nedannämnda ordinarie anslag måtte af Riksdagen anvisas att utgå emot nu gällande redovisningsskyldighet samt med samma rätt till deras användande och under enahanda vilkor som hittills, nemligen:

Angående ordinarie anslagen.
[1—9.]

Kabinettskassans utgifter:

[1.] departementschefen, ministern för utrikes ärendena	kronor	24,000: —	
[2.] utrikesdepartementet	»	32,365: —	
[3.] ministerstaten	»	357,705: —	
[4.] militärattachéer	»	8,470: —	
[5.] skrifmaterialier, expenser och extra utgifter	»	73,660: —	496,200: —
	Transport kronor		496,200: —

Transport kronor 496,200: —

Konsulskassans utgifter:

[6.] utrikesdepartementet kronor	9,290: —	
[7.] konsulsstaten	» 243,590: —	
[8.] skrifmaterialier, ex-		
penser och extra utgifter	» 18,300: —	271,180: —
eller efter afdrag af hvad som häraf beräknas kunna bestridas af inflytande konsulat- och expeditiionsafgifter		111,180: — 160,000: —
		<u>summa kronor 656,200: —</u>

Utgifter, som bestridas af svenska statsverket allena:

[9.] svenska kyrkan i Paris	» 2,950: —
	<u>tillsammans kronor 659,150: —</u>

Vid jmförelse mellan den för innevarande år gällande riksstaten och de af Kongl. Maj:t nu äskade anslagen framgår, att en ökning i anslagen till *kabinettskassans* utgifter af 7,100 kronor blifvit föreslagen, hvaraf 7,058 kronor belöpa på anslaget till ministerstaten och utgöra Sveriges andel af en föreslagen ökning med 10,000 kronor af den under nämnda anslag upptagna rubriken »a. traktamenten m. m.» för beredande af arbetsbiträde vid de beskickningar, som deraf funnes vara i behof. Återstående 42 kronor af berörda höjning af kabinettskassans utgifter äro föranledda af företagna jemkningar å anslagen till militärattachéer samt till skrifmaterialier, expenser och extra utgifter för vinnande af önskvärd afrundning af några siffror.

I afseende å anslagen till *konsulskassan* hafva utgifterna upptagits till ett belopp, som är 4,229 kronor lägre än det i nu gällande stat uppförda, men som de inkomster, hvilka inflyta genom konsulat- och expeditiionsafgifter för svenska fartyg i utländska hamnar, och med hvilka bestridas utgifter å konsulskassan, för år 1903 beräknats till ett med motsvarande summa minskadt belopp i förhållande till år 1902, förändras icke härigenom beloppet af det statsanslag, som blifver erforderligt från Sverige för fyllande af konsulskassans medelsbehof under år 1903, eller 160,000 kronor.

I de *utgifter, som bestridas af svenska statsverket allena*, har icke ifrågasatts någon förändring.

I fråga om förberörda förhöjning i kabinettskassans anslag till ministerstaten har ministern för utrikes ärendena till protokollet i sammansatt stats-

råd den 5 december 1901 (sid. 11) erinrat, att han redan i ett preliminärt förslag till gemensam utrikesbudget för år 1902 upptagit arfvoden åt tre kanslisters, nemligen vid beskickningarna i Berlin, Paris och S:t Petersburg, med kr. 4,000 för hvarje eller tillsammans kr. 12,000, men att, sedan norska regeringen förklarar sig icke kunna tillstyrka, att nämnda belopp upptoges i budgetförslaget, frågan härom vid föredragning den 7 december 1900 fått förfalla.

Ministern har vidare meddelat, att redan under samma månad ministern i Bryssel och Haag inkommit med en framställning om anställande af en kanslist vid den honom anförtrödda beskickning, som hvarken egde någon tjänsteman på stat till ministerns biträde eller ens något anslag till skrifbiträde sig anvisadt.

Under innevarande år hade ministrarna i Berlin och Paris å nyo framhållit behovet af kanslisters anställande vid nämnda beskickningar, hvarjemte ministern i S:t Petersburg i afvaktan på lösningen af frågan om en kanslists anställande begärt och erhållit bemyndigande att för verkställande af öfversättningar från eller till ryskan uppföra nödiga medel bland beskickningens extra utgifter.

De skäl, som blifvit från nämnda olika håll anförda för beredande af ökad arbetsbiträde, funnes sammanfattade i en vid statsrådsprotokollet fogad promemoria.

För att undanrödja de betänkligheter, som från norsk sida år 1900 uttalats mot förökandet af beskickningarnes fasta personal, hade utrikesministern nu trott sig böra ändra framställningen till att gälla beredande af arbetsbiträde vid de beskickningar, som deraf funnes vara i behof, jemte det att beloppet blifvit nedsatt från kr. 12,000 till kr. 10,000.

Derest framställningen vunne bifall, borde fördelningen af medlen blifva föremål för Kongl. Maj:ts beslut för ett år i sänder.

Förenämnda af utrikesministern åberopade promemoria är af följande lydelse:

»Det visar sig år efter år, att svenska och norska regeringsmyndigheter, komitéer och enskilde i allt större utsträckning anlita beskickningarnes mellankomst för erhållande af upplysningar af den mest mångskiftande art. Detta föranleder allt oftare personliga besök af beskickningspersonalen i embetsverk och hos institutioner för att om möjligt undvika den tidsutdrägt, som vore förbunden med en officiel skriftvexling. I många fall är det emellertid för ändamålet erforderligt att uppsöka flere olika tjänstemän uti olika embetsverk, hvilka icke sällan äro belägna i skilda stadsdelar, hvadan beskickningspersonalens tid tages starkt i anspråk, särskildt i städer som Paris, Petersburg och Berlin, der afstånden äro stora. Antalet af såväl i offentligt

uppdrag utsände stipendiater som enskilde personer, hvilka personligen vända sig till beskickningarne för att erhålla anbefallningar och upplysningar, ökas alltjemt, och med underlättade reseförbindelser växer jemväl antalet resande landsmän, som äfven i mindre och måhända rent privata angelägenheter begära råd eller vägledning af ett eller annat slag.

Personalen vid de större beskickningarne är därför i allmänhet så upptagen, att föga eller ingen tid blifver öfrig hvarken för legationssekreterare eller attachéer att fullständigt sätta sig in i det främmande landets förhållanden utöfver ramen af de ärenden de handlägga. Attachéerna, hvilkas antal är mycket vexlande, tjenstgöra dessutom i första rummet för sin egen utbildning och måste i dennas intresse ofta flyttas från ett land till ett annat. Legationssekreterarne kunna och böra icke heller förblifva mer än vissa år på samma plats. Kontinuiteten i de löpande ärendenas behandling äfventyras emellertid vid hvarje ombyte af legationssekreterare och jemväl under dennes tjenstledighet, ty hvarken den nyutnämnde eller den tillförordnade kunna vara i besittning af den kännedom om lokala förhållanden eller precedenser, som mången gång allena möjliggör ett ärendes snabba behandling. En vid en och samma beskickning för längre tid fäst tjensteman, väl förfaren i landets språk med småningom utbildad kännedom om lokala förhållanden, personer och precedenser, vore därför påtagligen af mycket stor betydelse för tjenstens behöriga gång.

Utom dessa allmänna synpunkter finnas åtskilliga, som äro värda att beaktas för särskilda beskickningsorter.

Beskickningen i Berlin framhåller särskildt den omständigheten, att de särskilda tyska staternas lagar och författningar, ekonomiska och sociala förhållanden äro ganska olika. Såväl förfrågningar som rekommendationer måste i allmänhet göras på flere håll i samma sak eller för samma person.

Vid beskickningen i Bryssel och Haag finnes intet fast biträde anställt. Ministern framhåller de olägenheter i afseende å de löpande ärendenas behandling, som häraf vållas, när beskickningschefen är tjenstledig eller uppehåller sig i Haag.

Beskickningen i Paris framhåller den ökning i göromålen, som uppstått derigenom, att densamma anlitas för förhandlingar med flere, särskildt utom-europeiska staters representanter derstädes, dels för meddelande af upplysningar rörande de Förenade Rikena, dels såsom mellanhand för anställande af lärare från Sverige eller Norge, dels för att tillvarataga de Förenade Rikenas intressen i åtskilliga stater, der de icke hafva diplomatiska representanter.

Beskickningen i Petersburg påvisar, att det ryska språket inom de administrativa kretsarne allt mer och mer undantränger de främmande språk,

på hvilka man förr kunde förhandla äfven med de lägre tjänstemännen, hvadan den är i behof af ett biträde, fullt mäktigt ryska språket. Utan ett sådant är beskickningen äfven ur stånd att följa med ens den ryska pressens hufvudorgan, då det endast undantagsvis förekommer, att nytillträdande tjänstemän vid beskickningen redan äro förtrogna med ryska språket, och det i regeln tager minst ett par år, innan man tillegnar sig det tillräkligt för att kunna läsa och tala det med någon lätthet.»

Sedan norska regeringens betänkande inhemtats, föredrogs ärendet å nyo i sammansatt statsråd den 11 januari 1902, dervid ministern för utrikes ärendena anförde, bland annat, följande.

Angående den ifrågasatta förhöjningen hade departementet för det inre i det utlåtande, som låge till grund för norska regeringens betänkande, anført, att, enär utrikesministern ansett sig böra å nyo framlägga förslag om beviljande af anslag för ifrågavarande ändamål, och förslaget nu föreläge i en form, hvarigenom ökning af den fasta diplomatiska staten undvekes, departementet funne sig under förevarande omständigheter icke böra motsätta sig, att i utrikesbudgeten till arbetsbiträde vid beskickningarne uppfördes ett belopp af intill kronor 10,000. Detta öfverensstämde ock med utrikesministerns uttalande till protokollet den 5 december, enligt hvilket Kongl. Maj:t, derest anslaget beviljades, skulle årligen besluta om anslagets fördelning.

Den af Kongl. Maj:t föreslagna ökningen af anslaget till ministerstaten för beredande af arbetsbiträde vid de beskickningar, som deraf finnas vara i behof, anser utskottet sig böra förorda, dervid utskottet emellertid velat uttala den mening, att det torde vara af synnerlig vigt, att embets- och tjänstemännen vid de Förenade Rikenas utländska beskickningar antingen redan vid anställningen ega eller åtminstone snarast möjligt söka förvärfva erforderlig kunskap i det främmande lands språk, der de anställas.

Emot hvad Kongl. Maj:t beträffande de ordinarie anslagen under denna hufvudtitel föreslagit har utskottet intet att erinra och hemställer alltså,

att hvad Kongl. Maj:t i fråga om de ordinarie anslagen under tredje hufvudtiteln föreslagit må af Riksdagen bifallas.

Extra anslag.

2:o. För fortsatt utgifvande af »Sveriges traktater» har Kongl. Maj:t jemväl för år 1903 äskat ett extra anslag af 4,500 kronor.

Angående
anslag till
»Sveriges
traktater».

Under hänvisning till hvad statsrådsprotokollet (sid. 3) innehåller angående arbetets fortskridande, hemställer utskottet,

att, till fortsatt utgifvande af »Sveriges traktater», må på extra stat för år 1903 anvisas ett anslag af 4,500 kronor.

Angående
anslag till
internatio-
nella byrån
i Haag.
[11.]

3:o. Kongl. Maj:t har föreslagit Riksdagen att å extra stat för år 1903 bevilja 2,500 kronor till bestridande af Sveriges andel i kostnaderna under innevarande år för den internationella skiljedomstolens byrå i Haag.

Departementschefen har anfört, att ehuru vid tiden för statsverkspropositionens föredragning inför Kongl. Maj:t meddelande ännu icke ingått om beloppet af Sveriges andel i kostnaderna för innevarande år för den i Haag, jemlikt konventionen för afgörande på fredlig väg af internationella tvister den 29 juli 1899, upprättade byrå, kunde dock med ledning af den för byrån fastställda budgeten för året antagas, att denna andel icke komme att uppgå till högre belopp än 2,500 kronor.

Utskottet hemställer,

att Riksdagen må till bestridande af Sveriges andel i kostnaderna under innevarande år för den internationella skiljedomstolens byrå i Haag å extra stat för år 1903 anvisa ett belopp af 2,500 kronor.

Angående
dyrtids-
tillägg.
[12.]

4:o. Kongl. Maj:t har i punkten 12 under denna hufvudtitel föreslagit Riksdagen att, till beredande af dyrtidstillägg för innevarande år åt tjänstemän och betjente i utrikesdepartementets afdelning af Kongl. Maj:ts kansli, såsom förslagsanslag bevilja å extra stat för år 1903 ett belopp af 4,200 kronor.

Öfver ifrågavarande framställning kommer utskottet att framdeles afgifva utlåtande, hvilket utskottet härmed skolat för Riksdagen

anmäla.

Angående
anslag till
den interna-
tionella
fredsbyrån i
Bern.
[13.]

5:o. Kongl. Maj:t har föreslagit Riksdagen att å extra stat för år 1903 bevilja såsom bidrag till den internationella fredsbyrån i Bern ett anslag af 750 kronor.

Ministern för utrikes ärendena har i fråga härom erinrat, att, vid föredragning inför Kongl. Maj:t den 7 juni 1901 af Riksdagens skrivelse den 29 nästförutgångne maj angående regleringen af utgifterna under riks-

statens tredje hufvudtitel, han, med anledning af Riksdagens i punkt 5) af berörda skrifvelse gjorda anmälan, att Riksdagen, med bifall till en inom Riksdagen väckt motion, å extra stat för år 1902 till den internationella fredsbyrån i Bern beviljat ett bidrag af 750 kronor, anført, att han vore i tillfälle upplysa, att bidrag af statsmedel lemnats densamma från Norge, Danmark och Schweiz, samt att han såväl af hänsyn härtill som på grund af det humanitära syftet i fredsbyråns sträfvanden, hvilket likaledes vore föremål för åtskilliga svenska fredsföreningars varma intresse, funne skäl tillstyrka Kongl. Maj:t att godkänna Riksdagens beslut i denna punkt; och hade Kongl. Maj:t fattat beslut i enlighet med denna hemställan.

Af de skäl, som föranledt honom att tillstyrka Kongl. Maj:t att godkänna Riksdagens nyssnämnda beslut, förklarade sig ministern anse, att ekonomiskt understöd från svenska statens sida borde komma fredsbyrån till del äfven för år 1903, helst ett sådant, enligt hvad af byråns redogörelser för de senare årens arbeten framginge, ingalunda syntes obehöfligt.

Utskottet hemställer,

att Riksdagen må, med bifall till Kongl. Maj:ts ifrågasvarande förslag, å extra stat för år 1903 bevilja såsom bidrag till den internationella fredsbyrån i Bern ett anslag af 750 kronor.

6:o. Uti punkten 14 under denna hufvudtitel har Kongl. Maj:t föreslagit Riksdagen att medgifva, att af Sveriges andel i konsulskassans besparingar finge för innevarande år äfvensom för år 1903 användas 8,000 kronor till konsulsstipendier samt 3,000 kronor till bestridande, i mån af behof, af stipendiats resekostnader, eller tillsammans 11,000 kronor för hvarterda året.

*Angående
konsuls-
stipendier.*

[14.]

Ministern för utrikes ärendena har till statsrådsprotokollet öfver utrikesdepartementsärenden den 11 januari 1902 i detta ämne anført följande.

I enlighet med derom aflåten proposition hade 1895 års Riksdag medgifvit, att af Sveriges andel i konsulskassans besparingar skulle från och med 1896 under högst tre år få årligen användas 4,000 kronor till ett konsulsstipendium och 1,500 kronor till bestridande, i mån af behof, af stipendiats resekostnader. Vid 1898 års riksdag hade medgifvits användande från och med 1899 af 11,000 kronor för två dylika stipendier, och hade äfven då tidsperioden bestämts till högst tre år, alltså till och med år 1901.

I afseende å frågan om framtida anslag till konsulsstipendier hade den af Kongl. Maj:t den 1 juli 1898 tillsatta komité för behandling af vissa

sjöfartsnäringen och den utrikes handeln rörande frågor i sitt den 12 december 1900 afgifna betänkande, hvilket, i hvad detsamma afsåge konsulatväsendet, blifvit enligt Kongl. Maj:ts beslut öfverlemnadt till utrikesdepartementet — jemte förmälan, att, då med dessa stipendier afsåges att bereda tillgång till lämpliga adepter för konsulatens rekrytering, det derför också vore gifvet, att anslaget borde vara tillräckligt stort för att fylla ett sådant behof, helst man naturligen alltid måste räkna med möjligheten, att icke alla stipendiater egnade sig för vidare befordran — såsom sin åsigt uttalat, att anslaget borde höjas åtminstone så mycket, att det lemnade tillgång till tre stipendier, för hvilket ändamål erfordrades ytterligare 5,500 kronor; och hade komitén i enlighet härmed hemställt, att Kongl. Maj:t måtte föreslå Riksdagen att medgifva, att af ofvan omförmälda besparingar måtte för tre år i sänder användas 12,000 kronor årligen till tre konsulsstipendier, hvar och ett å 4,000 kronor, samt 4,500 kronor till erforderliga resekostnader, eller tillsammans 16,500 kronor.

Någon höjning af ifrågavarande anslag, på sätt sagda komité föreslagit, ansåge ministern för utrikes ärendena emellertid icke vara af behovet påkallad, men då de skäl, som föranledt upprättandet af ifrågavarande stipendier i syfte att bereda unge män tillfälle att genom tjenstgöring vid de Förenade Rikenas konsulat förvärfva den utbildning, som kunde göra dem egnade för konsultstjensten, fortfarande egde sin giltighet, ansåge han, med stöd af hvad kommerskollegium i ärendet anført, anledning föreligga att söka åvägabringa det hittills utgående anslagets förnyande, likväl med någon ändring i bestämmelserna om dess användande. Erfarenheten hade nemligen visat, att det hittills för hvarje stipendiat fastställda stipendiebeloppet af 4,000 kronor i allmänhet varit alldeles otillräckligt till bestridande af stipendiatens lefnadskostnader. I all synnerhet hade denna olägenhet gjort sig känbar vid de tillfällen, då stipendiatens verksamhetsfält varit förlagdt till någon utom Europa belägen konsulsstation, och då af lätt insedda skäl en sändning till utomeuropeiska platser äfven framdeles måste ifrågakomma, syntes särskildt med hänsyn härtill vara nödigt, att anslaget icke på förhand uppdelades på två stipendier å 4,000 kronor hvardera, utan att det öfverlemnades åt Kongl. Maj:t att efter omständigheterna bestämma, huruvida stipendiemedlen, 8,000 kronor, borde användas till ett eller flera stipendier, äfvensom beloppet af hvarje stipendium. Ersättning för resekostnader borde såsom hittills bestämmas till 3,000 kronor, att utgå i mån af behof.

Rörande dispositionen af eventuelt uppkommande öfverskott å stipendiemedlen, vore det önskvärdt, att detsamma finge användas till att bereda den, som innehaft ett stipendium, tillfälle att studera de merkantila och industriella förhållanden i hemlandet, om hvilka en konsulatstjensteman ej borde sakna

känedom, eller ock, när så finnes lämpligt, under en begränsad tid tjenstgöra i utrikesdepartementet eller kommerskollegium.

I fråga om tilldelandet och åtnjutandet af stipendier syntes i öfrigt hufvudsakligen samma bestämmelser böra fastställas som de för de senast tilldelade stipendierna föreskrifna, nemligen:

att ministern för utrikes ärendena skulle låta kungöra, att ansökningar till stipendiums erhållande kunde inom viss tid inlemnas till utrikesdepartementet,

att ansökningarne skulle af utrikesdepartementet öfversändas till kommerskollegium för upprättande af förslag,

att stipendium skulle tilldelas på ett år, men att ministern för utrikes ärendena skulle kunna förlänga tiden för stipendiets innehafvande för högst ett år i sänder,

att åtnjutande af stipendium icke skulle för stipendiat medföra någon rätt att efter stipendietidens utgång vinna befordran,

att stipendium icke skulle behöfva ovilkorligen utgå för hvart år, utan allenast i den mån lämplig person anmält sig,

att inga särskilda kompetensvilkor borde föreskrivas, utan en hvar sökandes lämplighet bedömas efter föreliggande omständigheter,

att ministern för utrikes ärendena skulle, efter att hafva inhemtat yttrande af kommerskollegium, utfärda instruktion för stipendiaten,

samt att stipendiat skulle i öfrigt vara skyldig ställa sig till efterrättelse de föreskrifter, som meddelades af ministern för utrikes ärendena.

Af hänsyn till möjligen förestående ändringar i afseende å konsulatavgiften, till följd hvaraf konsulskassans besparingar framdeles kunde komma att betydligt nedgå, ansåge utrikesministern det mindre lämpligt att af Riksdagen begära anvisande af anslag till stipendier på dessa besparingar för någon längre tid, utan vore det hans afsigt att hädanefter årligen, i sammanhang med förslaget till regleringen af utgifterna under tredje hufvudtiteln, underställa Kongl. Maj:t denna fråga.

Enär emellertid intet anslag för innevarande år för ändamålet finnes att tillgå, hemställde ministern, att denna gång Riksdagens samtycke måtte äskas dertill, att af Sveriges andel i konsulskassans besparingar måtte för innevarande år äfvensom för år 1903 få användas medel till konsulsstipendier i enlighet med det nu framlagda förslaget.

Mot framställningen om bemyndigande för Kongl. Maj:t att af konsulskassans besparingar använda angifna belopp till konsulsstipendier och resekostnadsersättning åt konsulsstipendiater under innevarande år och år 1903 har utskottet icke något att erinra. Ej heller har utskottet ansett sig böra

ifrågasätta någon förändring i de af utrikesministern angifna grunder för dylika stipendiers utdelande under nämnda år. Utskottet har emellertid velat uttala den mening, att, då ifrågavarande stipendier äro afsedda till att bereda unge män tillfälle att förvärfva sådan utbildning, att konsulatens tjänstepersonal må kunna med dem rekryteras, för detta ändamåls vinnande synes vara önskligt, att antalet stipendier icke allt för mycket inskränkes.

Utskottet får alltså hemställa,

att Kongl. Maj:ts nu förevarande framställning må af Riksdagen bifallas.

Stockholm den 11 februari 1902.

På statsutskottets vägnar:

CHR. LUNDEBERG.

Bil. Litt. A.

**Tabell öfver ordinarie anslagen under riksstatens
Tredje hufvudtitel**

1902 års riksstat anslår:				Förslag till blifvande riksstat:	
Anvisning i kontant.				Anvisning i kontant.	
Kronor.	ö.			Kronor.	ö.
Utrikesdepartementet.					
Kabinettsskassans utgifter.					
24,000	—	Departementschefen, ministern för utrikes ärendena.....		24,000	—
32,365	—	Utrikesdepartementet.....		32,365	—
350,647	—	Ministerstaten		357,705	—
8,471	—	Militärattachéer		8,470	—
73,617	—	Skrifmaterialier, expenser och extra utgifter.....		73,660	—
S:gr 489,100	—		S:gr	496,200	—
Konsulsskassans utgifter.					
9,021	—	Utrikesdepartementet	9,290: —		
248,630	—	Konsulsstaten	243,590: —		
17,758	—	Skrifmaterialier, expenser och extra utgifter.....	18,300: —		
275,409	—		271,180: —		
eller efter afdrag af etc.		eller efter afdrag af hvad som här af beräknas kunna bestridas af inflytande konsulat- och expeditiionsafgifter	111,180: —		
115,409	—				
S:gr 160,000	—		S:gr	160,000	—
Utgifter, som bestridas af svenska statsverket allena.					
2,950	—	Svenska kyrkan i Paris		2,950	—
S:a 652,050	—		Summa	659,150	—

Bil. Litt. B.

**Tabell öfver extra ordinarie anslagen under riksstatens
Tredje hufvudtitel.**

	Kronor.	ö.
Utrikesdepartementet.		
Till fortsatt utgifvande af »Sveriges traktater»	4,500	—
» bestridande af Sveriges andel i kostnaderna under år 1902 för den internationella skiljedomstolens byrå i Haag	2,500	—
Bidrag till den internationella fredsbyrån i Bern	750	—
Summa	7,750	—

*Bil. Litt. C.***Uppgift öfver de från kabinettskassan och konsulskassan för närvarande utgående expektanslöner och pensioner.****Från kabinettskassan.**

Jemlikt nådigt beslut af den	<i>Pensioner:</i>		Kronor
10 juli 1884	F. d. envoyén herr O. M. Björnstjerna.....		6,000
7 febr. 1899	» » F. Due		6,000
6 sept. 1895	» ministern C. Burenstam		5,000
			Summa kronor 17,000

Från konsulskassan.

Jemlikt nådigt beslut af den	<i>Pensioner:</i>		Kronor
30 dec. 1898	F. d. generalkonsuln C. Juhlin-Dannfelt.....		4,000
1 mars 1901	» » grefve A. Cronhielm.....		3,200
24 april 1885	Generalkonsuln G. Hegardts enka		800
16 okt. 1898	» C. Falsens enka		800
9 juli 1896	Konsuln A. Kirseboms enka.....		700
29 maj 1874	Vicekonsuln Hambros enka		400
9 juli 1896	» J. J. G. Nicolaysens enka.....		400
			Summa kronor 10,300